

Cer vrăjit

Sorina

Cer vrăjit

Lângă ochii tăi, sclipire.
Te privesc și mi-amintesc,
cât se poate de firesc,
de un înger din lumină,
cu aripa sa cea fină,
care-n noapte ne mângâie,
cu mirosul de tămâie
și cu șoapte de iubire.

Lângă fruntea ta, lumină.
Preț de-o clipă rătăcită,
cât să capăt fericită
lacrimi calde-n colț de gene,
care se preling, alene,
pe obraji și printre buze,
pe dantele de pe bluze,
șade pacea, cea senină.

Lângă ochii tăi, sclipire,
dintr-un cer vrăjit, trăire.